

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiae, 1641

Art. IV. An paruuli ob solum originale puniantur igne?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

CAP. II. ART. IV. DE POENIS PARVULORVM. 19

stiam semel habitam, adeoq; non ob originale: nam reprobari non possunt, si in iustitia perseuerent: perseuerare autem possunt, quamdiu non deseruntur à Deo, quod fit per subtractionem auxilij gratia: sine specie enim probabilitatis contra Patrum horum expressam sententiam (qua ex contextu ipso patet) & à Tridentinum, comminiscitur a sess. 6. c. 11. b Iansenius desertionem diuinam intelligi subtractionem gratia habitualis, seu sanctificantis. Auxilium igitur b com. 3. lib. gratia semel iustificatos nūquam deserit, nisi prius ipsi peccando Deum deserant; adeoq; nisi hoc peccato prauis reprobari non possunt. 3. cap. 19.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

D. THOMAS expressè negat ob solum originale posse aliquos addici supplicis gehennæ. Vide eius sententias articulo de penis paruulorum.

SCOTVS in 1. distinct. 41. quest. vnicâ §. secundum probatur. Cùm reprobare, sit velle damnare, reprobatio habebit ex parte obiecti rationem aliquam; scilicet peccatum finale præuulsum.

Hac eius videtur sententia, licet deinde rem in medio videntur relinquere, nihil apertè decidendo.
Ex aliis Scholasticis signanter tenent reprobatorem non fieri nisi peccatis actualibus aduulorum præuisis. HENRICVS Quodlib. 4. q. 14.

CARTHAGENA de Prædest. discursu 12. Conclus. 1. Ambr. Catharinus, & Ioannes à Bononia in episcul. de Prædestinat. Nazarius 1. p. q. 23. art. 3. Conclus. 5. & 6. Occamus in 1. dist. 41. quest. vnicâ. Gabriel ibid. art. 2. Guiliel. de Rubione in 1. dist. 40. qu. 1. art. 1. & 2. Camerarius Dialogo de Prædest. Bacon. Aureolus. Argentina. Albertus Pighius. Eckius. Michael de Medina. Oforius. &c.

ARTICVLVS IV.

An paruuli sine Baptismo vitâ functi puniantur pœnâ gehennæ, siue sensus.

IANSENIVS.

THEOLOGI SOCIET.

Accuratè demonstratum est paruulos absque baptismo ex hac vita decedentes penis non tantum damni, sed insensibilibus ignis æterni plecti. Tom. 2. lib. 2. de stat. nat. lapsæ c. 25. col. 420.

Longius ab Augustini, & fortassis Ecclesie . . . mente recesserunt Scholastici, qui paruulis sine Baptismo morientibus, immunitatem à sensibilibus ignis æterni penis tribuerunt. Ibidem.

Non videtur diuinæ bonitati consentaneum, eos æternis cruciatibus addicere, qui nullū actuale peccatum commiserunt, cùm pœna sensus secundum D. Thomam conuersioni ad creaturam principaliter respondeat; & idè delinquenti infligatur, vt ordo per peccatum lapsus restauretur, dum inuitus sentire cogitur ordinem naturæ suæ perturbari, qui ordinem vniuersæ naturæ debitum peccando violauit.

SCRIPTURA

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

APŒCALYP. 18. v. 7. Quantum glorificauit se, & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum, & luctum.

DECRETALES PONTIFICVM.

INNOCENTIVS III. cap. maiores de Baptismo. Pœna originalis peccati est carentia visionis Dg: actualis verò pœna peccati est gehennæ perpetuæ cruciatus.

C 2

SS. P. A.

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

GREGORIVS NAZIAN. *orat. in sanctum Lauacrum ante medium de infantibus qui sine baptismo moriuntur. sic ait:* Nec cœlesti gloriâ, nec supplicis à iusto iudice afficiuntur. **AVGUSTINVS** *lib. 5. contra Iulianum cap. 8. aliâs II.* Non dico paruulos sine Christi baptismo morientes tantâ pœnâ esse plectendos, vt eis non nasci potius expediret. *Et infra:* Quis dubitauerit paruulos non baptizatos, in damnatione omnium lenissimos futuros, quâ, quibus, & quanta erit, quamuis definire non possum, non tamen audeo dicere, quòd eis vt nulli essent, quàm vt ibi essent potius expediret.

At qui damnatis omnibus, qui sensibilibus pœnis torquendi sunt, aquè ac Iuda proditori conuenit pronuntians illud Christi: a Melius erat ei, si natus non fuisset homo ille. vt Augustinus ipse supra obseruat.

3 Matthæi
26. v. 24.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

D. THOMAS *de malo q. 5. art. 2. in c.* Dicendum, quòd sicut communiter dicitur, peccato originali non debetur pœna sensus; sed solum pœna damni, scilicet carentia visionis diuinæ; & hoc videtur esse rationabilis propter tria, &c. *Explicat ibidem loca D. Augustini ad argumenta respondendo.*

IDEM *in 2. dist. 33. q. 2. art. 1. in corpore:* Carentia huius visionis est propria; & sola pœna originalis peccati post mortem, &c.

BONAVENTURA *in 2. dist. 33. art. 3. q. 1.* Paruuli decedentes in peccato originali, & non cum actuali crimine, nullam habebunt pœnam sensus in corpore, aut sensu exteriori.

SCOTVS *in 2. dist. 33. q. 1.* Videtur Magistrorum esse sententia, quòd damnati pro solo peccato originali, nullam habebunt pœnam sensus exterioris, puta ignis.

ALEXANDER ALENSIS *in 2. q. 22. memb. 10. §. 1.* Esse in illo igne ad pœnam contingit dupliciter, vel ratione ardoris, vel ratione tenebrositatis: ratione ardoris dicitur esse illi, qui actualiter peccant; ratione tenebrositatis, qui carent visione Dei, & damnati sunt. *Agit de damnatione paruulorum sine baptismo.*

GABRIEL *in 2. dist. 33. q. 1. art. 2.* Damnati pro solo originali, & non pro actuali crimine, nullam habebunt pœnam sensus in corpore, aut sensu exteriori.

RICARDVS DE MEDIA VILLA *in 4. dist. 50. q. vlt.* Pœna paruulorum dicitur esse mitissima, quia in ipsis est sola pœna damni.

AMBROS. CATHARINVS *opusculo de hac re.*

Ceteri Theologi fere omnes *in 2. dist. 33.*

ACADEMIA LOVANIENSIS

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

D. RIEDO *de Gratia & libero arbitrio lib. 1. cap. 2. parte 5.* Ex Scripturis sacris per Augustinum adductis super hac re, non expresse & efficaciter concludi potest, infantes sine baptismo decedentes supplicio sempiterni ignis esse cruciandos. *Et infra:* Arbitramur humiliter modum paruulos sensibili quadam molestiâ, seu afflictione ab igne, & in igne torqueri; sed non tam acerbâ, quin sic malint viuere, quàm omnino perire: neque Deum actu odientes, neque actu peccantes, neque contra ordinem Diuinæ iustitiæ indignantes, sed permanentes solum auersi à Deo, habituali quadam auersione cæci.

MALDERVS *I. 2. q. 83. dub. 2.* Paruulos nihil ab inferni igne pati propter peccatum originale est communis omnium Scholasticorum. . . . adeoque, inquam, hæc sententia communis est, vt vel ex eo consensu magnum peti possit argumentum: adeò clari sunt pro ea Doctores, vt Aduersarij vix ex Scholasticis habeant, quem pro se producant, præter paucissimos. . . . Hæc sententia est probabilior.

ARTI-